

Geleceğim

– Mahmut Uzun · 20 Ocak 2021

Yansa şu bedenim, etlerim yansa, Lime lime doğransa tüm zerrelerim.
Her bir parçam ayrı kuşa yem olsa,
Ben yine özlerim, yine adın söylerim.

Nefes alacak mecal kalmadı ciğerimde,
Gözlerim tuz deryasında iki hüznün adası.
Bağrımda çırpınır bir dalgalı okyanus,
Anıyla, hayalle, özlemle dolmuş kıyısı.

Durma! Sor beni o erişilmez dağlara,
Kim yalnızmış, onlar mı yoksa ben mi?
Dumanlı tepelerinde yürek sızım çınlar da
Sensiz neyim kalır? Ruh mu ya da ten mi?

Sınırlar çizdiler şu durulmaz gönlüme,
Çelikten sur ördüler mahpus etsinler diye.
Yedi kat yer altında zindanlara koydular,
Hasret mengenesinde yüreğimi oydular.

Geleceğim şu batan güneş doğduğunda,
Gurbet kışı geçtiğinde geleceğim.
Buzlar çözülüp da yollar düze çıktığında,
Süzülen her damlayla seller gibi geleceğim.

Mahmut UZUN